

1. Про охорону дитинства

Верховна Рада України; Закон від 26.04.2001 № 2402-III

Стаття 20-1. Особливості перебування дітей у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування.

Діти віком до 16 років з двадцять другої до шостої години можуть перебувати у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування лише в присутності принаймні одного з батьків чи іншого законного представника дитини або особи, яка її супроводжує і несе за неї персональну відповідальність.

Власники закладів, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладів громадського харчування та уповноважені ними особи зобов'язані вживати заходів щодо недопущення у такі заклади з двадцять другої до шостої години дітей до 16 років без супроводження осіб, зазначених у частині першій цієї статті.

Власники закладів, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладів громадського харчування та уповноважені ними особи мають право у період з двадцять другої до шостої години вимагати у відвідувачів таких закладів документи, що підтверджують досягнення ними 16-річного віку.

2. Верховна Рада УРСР; Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закон, Кодекс від 07.12.1984 № 8079-X

Стаття 180-1. Порушення порядку перебування дітей у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування.

Порушення встановленого законом порядку перебування дітей у закладах, у яких провадиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування - тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, громадян - власників підприємств чи уповноважених ними осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, громадян - власників підприємств чи уповноважених ними осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я... Верховна Рада України; Закон від 22.09.2005 № 2899-IV

Стаття 13. Обмеження щодо реалізації (продажу) та вживання тютюнових виробів.

Реалізація (продаж) тютюнових виробів, предметів, пов'язаних з їх вживанням, особам, які не досягли 18 років, а також реалізація (продаж) тютюнових виробів в упаковках, що містять менше ніж 20 сигарет або цигарок, чи поштучно (крім сигар) **забороняються**. Законом можуть встановлюватися й інші обмеження щодо реалізації (продажу) тютюнових виробів.

Забороняється куріння тютюнових виробів, а також електронних сигарет і кальянів:

- 1) у ліфтах і таксофонах;
- 2) у приміщеннях та на території закладів охорони здоров'я;
- 3) у приміщеннях та на території навчальних закладів;
- 4) на дитячих майданчиках;
- 5) у приміщеннях та на території спортивних і фізкультурно-оздоровчих споруд та закладів фізичної культури і спорту;
{Підпункт 5 частини другої статті 13 набирає чинності з 17.06.2012 року згідно із Законом N 4844-VI (4844-17) від 24.05.2012}
- 6) у під'їздах житлових будинків;
- 7) у підземних переходах;
- 8) у транспорті загального користування, що використовується для перевезення пасажирів;
- 9) у приміщеннях закладів ресторанного господарства;
- 10) у приміщеннях об'єктів культурного призначення;
- 11) у приміщеннях органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інших державних установ;
- 12) на стаціонарно обладнаних зупинках маршрутних транспортних засобів.
{Частина друга статті 13 в редакції Закону N 4844-VI (4844-17) від 24.05.2012}

Забороняється, крім спеціально відведених для цього місць, куріння тютюнових виробів:

- 1) у приміщеннях підприємств, установ та організацій усіх форм власності;
- 2) у приміщеннях готелів та аналогічних засобів розміщення громадян;
- 3) у приміщеннях гуртожитків;
- 4) в аеропортах та на вокзалах.

{Частина третя статті 13 в редакції Закону N 4844-VI (4844-17) від 24.05.2012}

У місцях та закладах, де куріння заборонено, має бути розміщена наочна інформація, яка складається із графічного знака про заборону куріння та тексту такого змісту: "Куріння заборонено!".

У спеціально відведених для куріння місцях розміщується наочна інформація, яка складається із відповідного графічного знака та тексту такого змісту: "Місце для куріння. Куріння шкодить Вашому здоров'ю!".

{Частина шоста статті 13 виключено на підставі Закону N 4844-VI (4844-17) від 24.05.2012}

Власник, уповноважені ним особи або орендарі відповідних споруд чи окремих приміщень зобов'язані відвести спеціальні місця для куріння, сумарна площа яких не має перевищувати 10 відсотків загальної площі відповідної споруди чи приміщення, обладнані витяжною вентиляцією чи іншими засобами для видалення тютюнового диму, а також розмістити інформацію, передбачену частиною п'ятою цієї статті.

{Частина сьома статті 13 в редакції Закону N 4844-VI (4844-17) від 24.05.2012 }

Верховна Рада УРСР; Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закон, Кодекс від 07.12.1984 № 8073-Х

Стаття 175-1. Куріння тютюнових виробів у заборонених місцях.

Куріння тютюнових виробів у місцях, де це заборонено законом, а також в інших місцях, визначених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради, - тягне за собою попередження або накладення **штрафу від трьох до десяти** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Абзац другий частини першої статті 175-1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1512-VI від 11.06.2009}

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, - тягне за собою накладення **штрафу від десяти до двадцяти** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

4. Верховна Рада УРСР; Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закон, Кодекс від 07.12.1984 № 8073-Х

Стаття 178. Розпивання пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або поява у громадських місцях у п'яному вигляді.

Розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв на **вулицях, у закритих спортивних спорудах, у скверах, парках, у всіх видах громадського транспорту** (включаючи транспорт міжнародного сполучення) та в інших заборонених законом місцях, крім підприємств торгівлі і громадського харчування, в яких продаж пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв на розлив дозволена відповідним органом місцевого самоврядування, **або поява в громадських місцях у п'яному вигляді**, що ображає людську гідність і громадську мораль, - тягне за собою попередження або накладення **штрафу від одного до п'яти** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені **повторно протягом року** після застосування заходів адміністративного стягнення, - тягнуть за собою накладення **штрафу від трьох до семи** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка **двічі протягом року** піддавалась адміністративному стягненню за розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або появу в громадських місцях у п'яному вигляді, - тягнуть за собою накладення **штрафу від шести до восьми** неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до тридцяти годин, або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

5. КУПАП. Стаття 263. Строки адміністративного затримання

Адміністративне затримання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, може тривати не більш як три години.

Про затримання неповнолітнього обов'язково повідомляють його батьків або осіб, які їх замінюють. У протоколі про адміністративне затримання зазначаються час, дата повідомлення, кого повідомлено і в який спосіб.

6. МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ № 1/9-503 від 18 липня 2013 року

Про використання Інструктивно-методичних матеріалів з питань створення безпечних умов організації навчально-виховного процесу в групі продовженого дня загальноосвітнього навчального закладу

III. Організація та безпечне проведення навчально - виховної роботи з учнями у групі продовженого дня.

3.1. Вимоги щодо організації навчально-виховного процесу

Відповідальність за життя і здоров'я учнів під час проведення занять у групі продовженого дня покладається на вихователя, який проводить їх.

Під час проведення занять у групі продовженого дня учням дозволяється перебувати в класних кімнатах, кабінетах, спортзалі, шкільних майстернях лише **під наглядом вихователя**, користуватися спортивним інвентарем, займатися на спортивних майданчиках з тренажерним спортивним обладнанням **після проведення вихователем інструктажу** з безпеки проведення таких занять. Під час проведення спортивних занять учні мають **користуватися спортивним одягом та взуттям**, що відповідають їхньому розміру.

Учням не дозволяється залишати територію навчального закладу без дозволу вихователя. Це може призвести до небезпечних ситуацій, що спричиняють нещасні випадки.